

Specjalizacja: edytorstwo ogólne

Kurs edytorstwa adresowany jest do studentów, którzy zamierzają pogłębić swoje umiejętności warsztatowe w zakresie pracy z rękopiśmiennym źródłem pisany i redagowaniem tekstu w wydawnictwie, oraz uzyskać orientację w zakresie funkcjonowania tekstów pisanych, zwłaszcza książki i prasy w historycznym procesie rozwoju społecznej komunikacji. Nacisk zostanie położony na czasy XIX i XX w., kiedy w pełni wykształciły się nadal obowiązujące mechanizmy funkcjonowania rynku wydawniczego i prasowego. Tym samym cykl zajęć specjalizacji sytuuje się w zakresie studiów ogólnohistorycznych, a jednocześnie może ułatwić adaptację do pracy w wydawnictwie czy redakcji prasowej.

Forma zajęć:

konwersatoria – łącznie 105 h

ćwiczenia – łącznie 105 h

Opis specjalizacji:

Program specjalizacji, opierając się na wiedzy zdobytej w ramach ćwiczeń z NPH, ma zapoznać studentów z wypracowanymi w warsztacie naukowym historyka celami i zasadami edycji źródłowej oraz ogólnymi regułami opracowania redakcyjnego tekstu naukowego i problematyką związaną z pracą w wydawnictwie. Z tego względu w programie uwzględnione zostały także zajęcia, które mają dostarczyć podstawowej orientacji z zakresu historii języka polskiego i gatunków literackich (genologii). Zapoznanie się z zasadami pracy nad tekstem ułatwia ich zrozumienie i jest ważnym elementem kultury umysłowej każdego absolwenta studiów uniwersyteckich. Zasadniczą różnicą programu edytorstwa ogólnego w porównaniu ze specjalizacją naukowego edytorstwa źródeł historycznych jest zmniejszenie ilości czasu przeznaczonego na opanowanie instrukcji wydawniczych i praktycznych umiejętności ich stosowania w zakresie edycji źródłowych. Jednocześnie program został wzbogacony o problematykę funkcji książki rękopiśmiennej i testów drukowanych w procesie rozwoju społecznej komunikacji. Badania w tym zakresie mają charakter interdyscyplinarny. Zjawiska komunikacji są podstawowym i coraz bardziej docenianym w badaniach aspektem procesów historycznych. Rola pisma i książki stale rosła wraz z postępami alfabetyzacji i rozwojem technicznych możliwości powielania tekstów. Przełomowe znacznie wynalazku Gutenberga zostało wszechstronnie zbadane. W XVIII w. nastąpiła daleko idąca profesjonalizacja działalności drukarsko-wydawniczej, a ekspansję druku w stuleciu następnym umożliwił postęp techniczny. Wykształcone w XIX i XX w. zasady organizacji działalności wydawniczej i mechanizmy funkcjonowania rynku zachowują pomimo ekspansji mediów audiowizualnych i elektronicznych do chwili obecnej znaczną aktualność. Program zajęć obejmie m. in. takie problemy jak: rozwój typograficznej formy książki, jej dostosowywanie się do charakteru wydawnictwa i społecznego adresata oferty wydawniczej, nakłady i dystrybucję produkcji drukarskiej, jej dostępność, rozwój rynku księgarskiego, różnicowanie piśmiennictwa i repertuaru wydawniczego, zmiany techniki lektury od intensywnego studiowania w kierunku pogoni za nowościami. Zajęciami wspólnymi dla obydwu ścieżek pozostają: „Wstęp do edytorstwa ogólnego” i zajęcia informatyczne z elementami składu komputerowego.

Semestr I

30 h konwersatorium: Wstęp do edytorstwa ogólnego

30 h konwersatorium: Kultura języka polskiego

15h ćwiczenia: Archiwistyka

15h ćwiczenia: Edytorstwo źródeł historycznych – wprowadzenie w zagadnienia ogólne

Semestr II

30 h ćwiczenia: Wprowadzenie do edytorstwa źródeł historycznych z elementami paleografii i neografii: średniowiecze i nowożytność (15 h) + XIX-XX w. (15h)

15 h konwersatorium: Historia książki, pisma i lektur, drukarstwa, wydawców, rynek książki, czytelnictwo (od starożytności do końca XVIII w.)

15 h ćwiczenia: Opracowanie redakcyjne tekstu w wydawnictwie (Praktyczne umiejętności opracowania redakcji i korekty tekstu oraz innych elementów opracowania redakcyjnego książki)

Semestr III

30 h konwersatorium: Historia książki, pisma i lektur, drukarstwa, wydawców, rynek książki, czytelnictwo (XIX-XX w.)

30 h ćwiczenia: Informatyka z elementami składu komputerowego (Korzystanie z edytorów tekstu i programów do składu książki z uwzględnieniem programu graficznego, edytorstwo internetowe)

4 tygodnie: Praktyki

Egzamin (Egzamin ustny z zakresu problematyki objętej specjalizacją i omawianej podczas zajęć oraz konwersatoriów)

Wymagania:

Zaliczone na studiach licencjackich: wstęp do badań historycznych i pełny kurs nauk pomocniczych historii: średniowiecze, czasy nowożytne XVI-XVIII w., XIX w. i XX w.

Licencjat oraz znajomość języków obcych na poziomie innych specjalizacji studiów historycznych

Kryteria oceny:

Obecność i aktywne uczestnictwo w poszczególnych ćwiczeniach i konwersatoriach oraz odbycie praktyki zawodowej jest podstawą dopuszczenia do egzaminu końcowego z zakresu tematyki omawianej podczas zajęć

Zaliczenie specjalizacji:

Zaliczenie przewidzianych w programie 210h zajęć (105 h konwersatoriów i 105 h ćwiczeń), praktyki zawodowej i zdanie egzaminu końcowego

Koordynator: dr hab. Sławomir Gawlas, prof. UW